

[Geert-Jørgensen.]

Grund til, han faar fuldt Vederlag i det forøgede Kornudbytte. Det er en privat Forretning, og man kan da akkurat lige saa godt give Tilskud til alle andre private Forretninger. Jeg ser ikke, at Lovgivningsmagten har nogen som helst Ret til at tage andres Penge for at give dem til nogle ganske enkelte.

Det samme er Tilfældet, hvor der er Tale om Tilskud til Anlæg af Mergelbaner. Naar der dannes Mergelselskaber til Anlæg af Mergelbaner, er det ogsaa, fordi Jorden er kalkfattig, og man ser sin Fordel i at tilføre Jorden Kalk. Det er ofte helt frugtbar Egne, i hvilke disse Mergelselskaber dannes. I det frugtbare Aarhus Amt, i alt Fald i den frugtbareste Del af Aarhus Amt, er der i hvert Fald to Mergelselskaber, som arbejder paa at faa Kalk til deres Jord, men at Staten skal give Tilskud til disse Mergelselskaber af den Grund, finder jeg lige saa ufornuftigt som dette, at man skal give Tilskud til Sukkerroedyrkerne nede paa det fede Lolland.

Hvad angaar § 8, der altsaa drejer sig om Pumpelaget dernede ved Ryde Aa, skal jeg sige, at jeg ved meget lidt eller rettere ingenting om den Sag, og jeg har lagt Mærke til, at de andre Talere heller ikke ved Besked; jeg havde troet, at naar der var Tale om saadan noget, havde der foreligget ganske nøjagtige Oplysninger derom. Men at give Tilskud til dette Pumpelag vil da være at bruge Statens Midler ganske hen i det blaa. Naar man ved Ryde Aar har dannet et saadant Pumpelag, formoder jeg, at det er for at afvande Jorden og derved bringe disse Marker, der sagtens er plagede af Fugtighed, under bedre Kultur. Det er altsaa et Afvandsarbejde. Nu har man i Kraft af en Landvæsenskommissions Kendelse maattet udføre visse Arbejder, der er blevet noget dyrere end ellers, men det er jo noget, der saa ofte sker i Livet, at Beregninger slaar fejl, og har de lavet en fejl Beregning paa et Par Hundrede Tusinde Kroner dernede, ja, saa maa de selv bøde for det.

Er dette ikke et Udslag af den almindelige Tendens til, saa snart man bare kommer i lidt Vanskeligheder, at løbe til Staten, som saa skal klare alle Vanskeligheder? Mon det ikke var meget bedre, at Folk fik at vide, at de maatte klare sig selv? Saa klarede de sig nok ogsaa i Almindelighed selv, det er der i hvert Fald mest Udsigt til.

Vi maa derfor gaa imod alle disse Gaver og Tilskud, som dette Lovforslag indeholder. Skal de Mennesker have Gaver og Tilskud, ja, saa skal under de nuværende Forhold i

det mindste alle danske Landmænd have Gaver og Tilskud. Det er en bekendt Sag, at det danske Landbrugs Rentabilitet i vore Dage glipper paa alle Omraader, og skal man yde Tilskud til enkelte, maa man ogsaa til at understøtte hele det danske Landbrug, og saa er der mange flere Mennesker, der skal understøttes. Men saa ender det med, at alle skal understøtte alle, og saa er vi inde i den store Taabelighed.

Statsministeren (Stawning): Jeg takker de ærede Ordførere, som har givet Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, og beklager, at Lovforslaget ikke har kunnet vinde almindelig Tilslutning, for saa vidt som der jo netop om adskillige af de Tilskud, det omhandler, gentagne Gange har lydt stærke Krav ogsaa fra de Sider, fra hvilke man i Dag har talt imod Lovforslaget.

Jeg skal ikke opholde mig ved det ærede Medlem Hr. Krags mange Forundringsudbrud og mange Udtryk for Forbavselse. Jeg bemærker blot, at han baade kritiserede, at dette Lovforslag var kommet for sent, og at det var kommet alt for tidligt. Jeg ved ikke, om begge Dele kan være rigtige, men det ærede Medlem hævdede begge Standpunkter — det er naturligvis det forsvarligste, for saa er man sikker paa, at det ikke gaar galt for en.

Man kan jo godt benytte det smukke Billede med Gavebordet i Forbindelse med dette Lovforslag. Men skal det være et Gavebord, saa synes jeg, det er rimeligt, at man ikke, saaledes som det ærede Medlem Hr. Krag vil have, kun placerer visse Personer ved dette Bord; og derfor har vi altsaa ment, at det var naturligt at gøre Gavebordet saa stort, at Repræsentanter for hele Befolkningen kunde faa Adgang dertil, altsaa ogsaa de Kommuner, der i ganske særlig Grad har bragt Ofre for, at forskellige Samfundsinteresser kunde blive varetaget.

Vi har anset det for rimeligt, at der til Gavebordet blev Adgang ikke blot for en enkelt Samfundsklasse — saaledes som det maaske ikke er usædvanligt —, men ogsaa for dem, der har været ramt af Arbejdsløsheden, enten de, der direkte har været ramt, eller de Kommuner, der har maattet skaffe de Penge, som Arbejdsløsheden nødvendiggjorde. Det er ogsaa det Hensyn, der laa til Grund for min Udtalelse ved Fremsettelsen om, at dette Lovforslag var en Helhed, idet jeg hermed naturligvis tænkte paa de to Led, Lovforslaget omfatter, det første og det andet Afsnit, som ikke kan skilles.

At forhandle om Enkeltheder indenfor